

تمام قوانین و شرایط اولیه دنیا می‌بوده‌اند که به حیات انسان منجر شوند.
کیهان‌شناسان به این موضوع «اصل آنتروپیک» می‌گویند.

جهان ۳+۱ بعدی

آیامی توانستیم در جهان دیگری بوجود بیاییم؟

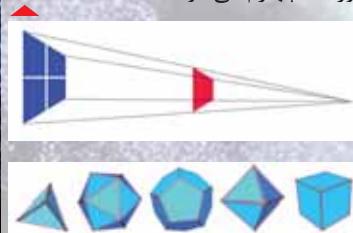
جهان ما دارای یک بعد زمانی و سه بعد مکانی است. تمام اجسامی که در اطرافمان می‌بینیم، سه بعدی هستند؛ طول و عرض و ارتفاع دارند. ما به زندگی در این جهان سه بعدی عادت کرده‌ایم، اما فیزیک‌دان‌ها و ریاضی‌دان‌ها سعی می‌کنند جهان‌هایی با ابعاد متفاوت را در نظر بگیرند و ویژگی‌های آن‌ها را بررسی کنند. پس از این بررسی‌ها تازه می‌فهمیم که دنیا چه دوست داشتنی است!

در جهان ۴ بعدی تعداد چنین شکل‌هایی ۶ تا است. در همه‌ی ابعاد بالاتر فقط ۳ شکل با چنین ویژگی‌هایی داریم. این صرفاً یکی از ویژگی‌های عجیب و غریبی است که در جهان‌هایی با ابعاد مختلف دیده می‌شود.

$$F_e = \frac{Kq_1 q_2}{r^3}$$

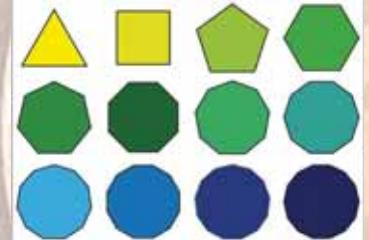
$$F_g = -\frac{Gm_1 m_2}{r^3}$$

وقتی فاصله دو برابر می‌شود، سطح مقطوعی که قرار است میدان نیرو در آن پخش شود، چهار برابر می‌شود. در نتیجه شدت میدان در واحد سطح، یک چهارم می‌شود. دقیقاً به همان دلیل که وقتی فاصله‌مان از یک چراغ دو برابر شود، شدت نور یک‌چهارم می‌شود.

جهان‌های چند بعدی

صفحه یک جهان دو بعدی است. در این جهان دو بعدی می‌توانیم بنهایت چندضلعی منتظم رسم کنیم. این ویژگی مربوط به جهان دو بعدی (صفحة کاغذ) است.

حالا تصور کنید بخواهیم در جهان سه بعدی کار مشابهی انجام دهیم؛ یعنی چندوجهی منتظم بسازیم. چندوجهی منتظم، حجمی است که تمام اضلاع و زوایای آن برابر باشد.

به نظرتان آیا می‌توانیم بنهایت چندوجهی منتظم بسازیم؟ پاسخ این سؤال از روزگار افلاطون مشخص بود. تنها پنج چندوجهی منتظم می‌تواند وجود داشته باشد!

گھوارہ ما

با شبیه‌سازی‌های رایانه‌ای می‌توانیم سرنوشت جهان‌هایی با ابعاد زمانی و مکانی دیگر را بینیم. وضعیت بسیاری از این جهان‌ها غیرقابل پیش‌بینی است. اگر بیش از یک بعد زمانی داشتیم، شرایط حاد و عجیب و غریبی حکم‌فرما می‌شد. شرایطی که هنوز کاملاً برای ما شناخته شده نیست. در جهان‌هایی با یک بعد زمان هم (مثل دنیای ما)، اگر تنها یک یا دو بعد مکانی داشتیم، جهانی ساده‌های روبه‌رو می‌شدیم؛ جهانی مانند یک خط یا یک صفحه. در این وضعیت پیدایش و حیات موجودات زنده محال بود. چرا که مثلاً برای رد شدن روده‌ای پیکر چنین موجوداتی، بدنشان به دو نیم تبدیل می‌شد. در جهان‌هایی با یک بعد زمان و بیش از سه بعد مکان هم، همان‌طور که گفتیم، تعادل‌های پایدار به هم می‌خورند و در نتیجه پیدایش ساختارهایی نظیر اتم‌ها، ستاره‌ها و مدارهای سیارات محال می‌شوند. این توضیحات نشان می‌دهد که جهان ما چه جایگاه دقیق و وزن‌های دارد؛ جهانی با یک بعد زمانی و سه بعد مکانی. در جهان ما اتم‌ها پایدار می‌مانند و زمین می‌تواند برای میلیاردها سال مانند گهواره‌ای آرام خداوند در «قرآن کریم» می‌گوید: «آیا زمین را برایتان مانند گهواره‌ای آرام قرار نداده‌ایم؟» (نیاءٰ) (۶)

نیروها در جهان‌های دیگر

اگر می توانستیم تصویر قبل را در جهان چهار بعدی رسم کنیم، می دیدیم که با دو برابر شدن فاصله، شدت میدان در واحد سطح، یک هشتم می شود. به عبارت دیگر، اگر جهان ما چهار بعدی بود، نیروهای طبیعت با $\frac{1}{16}$ متناسب بود. به همین ترتیب در جهان هایی با پنج بعد مکانی، این نیروها متناسب با $\frac{1}{32}$ می شدند. مسئله شفقت انگیز این است که در تمام این حالت ها، مدارهای گرانشی ناپایدار بودند. یعنی کوچکترین اختلالی باعث می شد که مدارهای سیارات از هم بیاشد و هرگز خانه امنی برای حیات وجود نداشته باشد. البته مسئله از این هم وحشتناک تر می شد. چرا که اصلاً اتم ها هم نمی توانستند به وجود بیایند.

